

[Lilli Gyldenkilde]

unge mennesker på kontanthjælp, som skal tage det arbejde, de bliver anvist, og derfor ikke har noget frit valg overhovedet.

Og når man laver denne lovgivning, som giver f.eks. mig selv en skattelettelse på – så vidt jeg husker – 14.000 kr. på årsbasis, byder man os samtidig, at vi kan komme i den situation, at unge mennesker mister 874 kr. om måneden i forhold til, hvad de havde, før man lavede disse forslag. Det kan jeg konstatere, og så kan man komme med nok så mange bortforklaringer.

I øvrigt trænger vi jo til at få nogle af de forklaringer på skrift, og det vil vi få efter samrådet senere, og efter at vi har skrevet betænkning; vi har jo ikke kunnet nå at skrive betænkning over forslaget, fordi ingen kan finde ud af det, så dette her er simpelt hen for slemt.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er jo den slags overvejelser, man også må gøre sig i en regering, når man står over for et forlig og spørger, hvilket resultat man gerne vil have.

Vi mener faktisk, at det er et overordentlig godt resultat, når vi nu har sikret, at alle unge, der arbejder for kontanthjælpen, får 20 ugentlige timer. Vi syntes, det var dårligt for de unge, at de skulle have forskelligt timetal, og vi synes, det er godt, at de nu alle sammen får 20 timer; og da vi vil respektere indgåede forlig, er det altså konsekvensen. Og i øvrigt er det kun en detalje i sammenligning med det meget vigtige forhold, at vi skaber en forbedring af kontanthjælpen for en lang række mennesker.

Med hensyn til statsministerens tale vil jeg gerne slå fast, at der ikke er nogen, der mister noget som følge af bruttoficeringen. Vi laver en omlægning af kontanthjælpen, der sikrer, at de kontanthjælpsmodtagere, der får mindst i dag, vil få en klar fremgang i deres rådighedsbeløb, mens de, der får en højere kontanthjælp i dag, fordi de f.eks. har høje boligudgifter, ikke går ned. Jeg synes, det er en vigtig socialpolitisk reform.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Frank Jensen siger, at skat ikke kan løse alle sociale problemer, og det tror jeg er rigtigt. Men derfor er det vel alligevel lige lovlig gro-

tesk, at den skattereform, man laver nu, ligefrem forværrer de sociale problemer. Det skulle jo ikke være nødvendigt, men det bliver jo desværre realiteten for nogle mennesker.

I SF er vi tilhængere af nogle af finansieringskilderne i reformen, bl.a. de grønne skatter, og vi er også tilhængere af at lukke spekulationshuller. Men vi kan ikke forstå, hvorfor de milliarder af kroner, man får ind på den måde, udelukkende skal gives som lettelser i toppen, altså til de højeste indkomster. Hvorfor vil man ikke sørge for, at dem med de laveste indkomster får noget ordentligt ud af denne reform? Det forstår vi simpelt hen ikke.

Og når hr. Frank Jensen siger, at alle uden for dette hus uafhængigt af hinanden er enige i, at det er så godt, så godt, vil jeg til gengæld sige, at vi behøver ikke bevæge os længere væk fra regeringen end til Danmarks Socialdemokratiske Ungdom for at finde nogle, der har hjertet på rette sted. DSU har analyseret reformen i weekenden og fremsat en udtalelse, hvori de siger:

»... der sker en yderligere forskydning mellem dem, der har deres på det tørre, og dem, der står allernederst i samfundet. Den skævdeling af samfundet, der er sket gennem 10 års borgerlig regeringstid, hvor nogle får det dårligere og dårligere, og hvor andre er på den grønne gren, forværres af den skattereform, man laver her.«

Det er altså uforståeligt – ikke kun for SF, men også for DSU, Danmarks Socialdemokratiske Ungdom – at regeringen vil lægge navn til denne reform, så prøv dog at lytte lidt til de stemmer, der lyder uden for dette hus! Det er ikke kun SF, der kommer med denne kritik; det er også helt almindelige mennesker, som regner på deres økonomi og kan se, at det ikke kan hænge sammen. DSU kan se fuldstændig klart, at reformen rammer socialt skævt, og det er ikke værdigt for en socialdemokratisk regering.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg må konstatere, at hr. Frank Jensen ikke vil svare på mit spørgsmål, og det manglende svar kan jeg dårligt tolke som andet end en bekræftelse af vores opfattelse af Socialdemokratiets holdning, nemlig at Socialdemokratiet vil holde hånden over det, som jeg vil kalde kam-